

NICOLAS ALFONSO

LA GUITARE

Théorique et Pratique

Méthode complète en deux volumes

INTRODUCTION

En 1960, quand cette méthode a vu le jour, les rares professeurs de guitare n'avaient que peu de formation. Ce n'est plus le cas depuis que les Conservatoires ont ouvert leurs portes à notre instrument.

C'est pourquoi nous avons décidé de supprimer dans cette nouvelle édition des textes devenus superflus, quelques études trop théoriques, et avons ajouté des petites pièces destinées aux débutants.

Le professeur pourra choisir l'ordre des morceaux et donner les conseils à suivre selon les possibilités de l'élève. Nous lui faisons entièrement confiance quant à sa conception de l'enseignement de la guitare.

D'autres albums d'œuvres originales et de transcriptions de grands Maîtres, parus dans la même édition (voir liste au début de la méthode) lui permettront de compléter les études de ses élèves.

N. ALFONSO
Mai 1990

DE GITAAR

Theoretisch en Praktisch

Volledige methode in 2 banden

INLEIDING

In 1960, wanneer deze methode voor het eerst verscheen, hadden de zeldzame gitaristen slechts een geringe opleiding. Dit is nu niet meer het geval, sinds de Conservatoria hun deuren hebben geopend voor ons instrument.

Daarom hebben wij besloten om in deze nieuwe editie van de methode enkele teksten te schrappen die nu overbodig zijn, enkele theoretische teksten te verwijderen en enkele kleine stukjes toegevoegd die geschikt zijn voor beginners.

De leerkracht kan de volgorde der stukken kiezen en de juiste adviezen geven aan de leerling. Wij stellen het volste vertrouwen in zijn oordeel over de manier waarop hij de les zal geven.

Andere publicaties met originele werken en transcripties van grote Meesters, verschenen in dezelfde uitgave (zie de lijst bij het begin van de methode) laten hem toe de studies van zijn leerlingen te vervolledigen.

N. ALFONSO
Mei 1990

THE GUITAR

Theory and Practice

Complete Method in 2 Books

INTRODUCTION

In 1960, when this method was born, the few guitar teachers had only very little formation. This is not the case anymore, since the Conservatoires open their doors to our instrument.

That is why we decided to suppress in this new edition several too theoretical studies, some unnecessary theoretical texts, and we added some little pieces interesting for beginners. We will be able to select the order of pieces and give the right advices according to the pupil's possibilities.

We fully trust the teacher's judgement in his conception of teaching the guitar to his pupils.

Other albums of original works and transcriptions of Masters' compositions, published in the same edition (see the list at the beginning of the Method) will enable the teacher to perfect the studies of his pupils.

LA GUITARRA

Teoría y Práctica

Método completo en 2 volúmenes

INTRODUCCION

En 1960, cuando este Método apareció, los raros profesores de guitarra que había no tenían una formación suficiente. Todo esto ha cambiado desde que los Conservatorios han abierto las puertas a nuestro instrumento.

Es por lo que hemos decidido de suprimir en esta nueva edición algunos textos que han acabado por ser superfluos, otros demasiados teóricos y hemos agregado algunas piececitas destinadas a los principiantes.

El profesor podrá elegir el orden de los estudios y dar los consejos adecuados según las posibilidades del alumno. Tienen toda nuestra confianza en cuanto a la concepción de la enseñanza de la guitarra.

Otros cuadernos de obras originales y de transcripciones de grandes Maestros, aparecidos en la misma edición (ver la lista al principio del Método) servirán a completar los estudios de los alumnos.

N. ALFONSO
Mayo 1990

 SCHOTT

DESCRIPTION DE LA GUITARE

La guitare se compose d'une caisse de résonance, d'un manche et de six cordes. Dans la table d'harmonie, partie supérieure de la caisse de résonance se trouve une ouverture circulaire appelée rosace. Le manche est divisé en 19 touches ou cases séparées par des sillons ou barrettes. Les six cordes qui garnissent le manche sont tendues entre le chevalet, pièce de bois située entre la rosace et le bas de l'instrument, et les chevilles, mécaniques, fixées à la partie supérieure du manche ou tête, et servant à régler la tension des cordes.

De même que nous conseillons à l'élève l'emploi d'une guitare aux dimensions normales et d'une bonne sonorité, les cordes, elles aussi, doivent être de la meilleure qualité possible.

ACCORD

Les six cordes de la guitare s'appellent, du grave à l'aigu, sixième, cinquième, quatrième, troisième, seconde et première ou chanterelle. L'accord normal des six cordes de la guitare est (ex. 1):

Pour faciliter la lecture de la musique écrite pour la guitare on s'emploie que la clé de Sol. Le son réel des notes écrites est d'une octave plus bas.

L'étendue totale de la guitare, dans son accord normal, est de trois octaves plus une quinte (ex. 2).

Pour indiquer l'emplacement des notes sur le manche nous donnons ci-après un tableau contenant toutes les notes sur les six cordes (ex. 3).

BESCHRIJVING VAN DE GITAAR

De gitaar bestaat uit een klankkast, een hals en zes snaren. In de harmonieplaat - bovenste gedeelte van de klankkast - bevindt zich een ronde opening, klankopening geheten. De toets van de hals is verdeeld in 19 afdelingen, van elkaar afgezonderd door staafjes. De zes snaren die over de hals lopen zijn gespannen tussen de kam, een houten stuk tussen de klankopening en het onderste gedeelte van het instrument - en het achtervoetsel - meezinnich genaamd op het bovenste deel van de hals genaamd kop, en dienen tot het regelen van de spanning der snaren.

Zoals we aan de leerling het gebruik van een gitaar aanraden die normale afmetingen heeft alsmede een goede klank, zo moeten ook de snaren van de hals mogelijk best mogelijk zijn.

STEMMING

Men noemt de zes snaren van de gitaar, van de laagste tot de hoogste toon, de zesde, vijfde, vierde, derde, tweede en eerste. De normale stemming van de zes snaren van de gitaar is (Vb. 1):

Om de leerling van de muziek voor de gitaar te vergemakkelijken gebruikt men slechts de solklank, die werkelijk tien van de geschrevenen een octaaf lager is.

De totale omvang van de gitaar, in haar normale stemming - is 3 octaven plus een 5.

Om de plaats van de geschrevene noten op de gitaar te wijzen, geven wij hierin een systeem van alle noten op alle zes snaren (Vb. 3).

BESCHREIBUNG DER GITARR

Die Gitarre besteht aus dem Körper oder Resonanzkasten, dem Hals und sechs Saiten. In der Decke oder Resonanzboden befindet sich das kreisförmige Schallloch. Der Hals ist eingeteilt in 19 Ränge die durch querliegende kleine Metallstäbchen abgegrenzt sind. Die 6 Saiten werden gespannt zwischen dem Steg, welcher sich zwischen Schallloch und dem unteren Rand der Instrumentes befindet und den Wirbeln am Wirbelstock. Hier werden die Saiten mit ihrem anderen Ende befestigt.

Wie auch wir dem Schüler ein Instrument empfehlen, welches die normalen Abmessungen hat, so müssen auch die Saiten von der besten Qualität sein.

Man nennt die sechs Saiten der Gitarre, von der tiefsten bis zur höchsten, die sechste, fünfte, vierte, dritte, zweite und erste.

Um die Schüler der Gitarre zu erleichtern, gebraucht man nur die Solklänge, die eigentlich zehn von den geschriebenen eine Oktave tiefer ist.

Die gesamte Umfang der Gitarre beträgt, in normaler Stimmung - 3 Oktaven plus eine Quinte.

Um die Stellen der geschriebenen Noten auf der Gitarre anzuzeigen, geben wir hierin ein System aller Noten auf allen sechs Saiten (Vb. 3).

DESCRIPTION OF THE GUITAR

The guitar is composed of a body or sound board, a neck and six strings. In the lower part of the sound board, there is a round opening called sound-hole. The neck is divided into nineteen frets which are separated by small metal bars. The six strings are stretched between the bridge, a piece of wood fitted between the sound-hole and the lower part of the instrument and the pegs, mechanical, fixed at the neck. These pegs are used to vary the tension.

We would advise the student to use a guitar of normal dimensions and of good sonority, and strings of the best quality obtainable.

TUNING

The six strings of the guitar are called, from the lowest to the highest, the sixth, fifth, fourth, third, second and first or chanterelle. The normal tuning of the six strings of the guitar is (Ex. 1):

To facilitate the student's reading of the music written for guitar we employ only the key of G. The actual sound of the notes written is one octave lower.

The total compass of the guitar, in its normal tuning, is three octaves and a fifth (Ex. 2).

To indicate the position of the notes on the strings we give here a system of all notes on all six strings (Ex. 3).

BESCHRIJVING VAN DE GITAAR

De gitaar bestaat uit een klankkast, een hals en zes snaren. In de onderste gedeelte van de klankkast bevindt zich een ronde opening, klankopening geheten. De hals is verdeeld in 19 afdelingen, van elkaar afgezonderd door staafjes. De zes snaren die over de hals lopen zijn gespannen tussen de kam, een houten stuk tussen de klankopening en het onderste gedeelte van het instrument - en het achtervoetsel - meezinnich genaamd op het bovenste deel van de hals genaamd kop, en dienen tot het regelen van de spanning der snaren.

Zoals we aan de leerling het gebruik van een gitaar aanraden die normale afmetingen heeft alsmede een goede klank, zo moeten ook de snaren van de hals mogelijk best mogelijk zijn.

STEMMING

Men noemt de zes snaren van de gitaar, van de laagste tot de hoogste toon, de zesde, vijfde, vierde, derde, tweede en eerste.

Om de leerling van de muziek voor de gitaar te vergemakkelijken gebruikt men slechts de solklank, die werkelijk tien van de geschrevenen een octaaf lager is.

De totale omvang van de gitaar, in haar normale stemming - is 3 octaven plus een 5.

Om de plaats van de geschrevene noten op de gitaar te wijzen, geven wij hierin een systeem van alle noten op alle zes snaren (Vb. 3).

DESCRIPCION DE LA GUITARRA

La guitarra se compone de una caja de resonancia, un cuello y seis cuerdas. En la parte superior de la parte superior de la caja de resonancia, se halla una abertura circular llamada rosca o agujero. El mango está dividido en 19 trastes, separados por unas finas varillas de metal. Las seis cuerdas que se encuentran sobre el mango están sujetas al puente, pieza de madera situada entre la boca y la parte inferior del instrumento, y a las clavijas, mecánicas, fijadas en la parte superior del mango o cabeza. Estas clavijas sirven para regular la tensión de las cuerdas.

Asesoramos al alumno el uso de una guitarra de dimensiones normales y de una buena sonoridad. Las cuerdas deben ser de la mejor calidad posible.

MANERA DE AFINAR LA GUITARRA

Las seis cuerdas de la guitarra se llaman, del grave al agudo: sexta, quinta, cuarta, tercera, segunda y primera o prima. El sonido normal de las seis cuerdas es: (Ej. 1).

Para facilitar la lectura de la música escrita para guitarra se emplea solamente la clave de SOL. El sonido real de las notas escritas es de una octava baja.

La extensión completa de la guitarra, en su afinación normal, es de tres octavas y una quinta (Ej. 2).

Para indicar el lugar de las notas sobre las seis cuerdas vamos a continuación (Ej. 3).

1

2

Case - Afdeling 1ere case 2me 3me 4me 5me 6me 7me 8me 9me 10me 11me 12me 13me 14me 15me 16me 17me 18me 19me

Bund

3 A vide losse - leeze

1ere corde 1e snaar 1. Saite

2me corde 2e snaar 2. Saite

3me corde 3e snaar 3. Saite

4me corde 4e snaar 4. Saite

5me corde 5e snaar 5. Saite

6me corde 6e snaar 6. Saite

La manière la plus simple d'accorder la guitare est la suivante : Le la du diapason (440) doit être obtenu sur la cinquième case de la première corde. En appuyant le doigt sur la cinquième case de la première corde on obtient le mi à l'unisson avec la première corde à vide. La troisième corde doit donner le sol en appuyant le doigt sur la quatrième case, le si sur la cinquième corde à vide. En appuyant le doigt sur la quatrième case de la cinquième corde : un sol identique à celui de la troisième corde à vide. La cinquième corde doit donner le re de la cinquième case de la sixième corde et la cinquième case de la sixième corde donne le la de la cinquième corde à vide.

De eenvoudigste manier om de gitaar af te stemmen is de volgende : De la van de stemvork (440) moet worden verkregen op de vijfde fret van de eerste snaar. Door een vinger op de vijfde fret van de eerste snaar te drukken moet men de mi verkrijgen op de eerste snaar. De derde snaar moet een sol geven op de vierde fret, de si op de vijfde fret. Door het drukken van de vinger op de vierde fret van de vijfde snaar bekomt men een sol gelijk aan dat van de 3^e snaar. De 5^e afdeling van de vijfde snaar geeft een re dat gelijk is aan dat van de 5^e afdeling van de 6^e snaar en tenslotte de 5^e afdeling van de 6^e snaar geeft de la van de vijfde fret van de 6^e snaar.

Die einfachste Art die Saiten zu stimmen ist folgende : das A der Stimmgabel (440) stimme man auf dem 5. Bund der ersten Saite. Man greife den 5. Bund der 2. Saite und stimme E nach der ersten leeren Saite. Alsdann greife man den 4. Bund der 3. Saite und stimme H nach der 2. leeren Saite. Man greife dann den 5. Bund der 4. Saite und stimme G wie 3. leere Saite. Der 5. Bund der fünften Saite ergibt D der 4. leeren Saite und endlich der 5. Bund der 6. Saite gibt das A der 5. leeren Saite.

DE LA POSITION DE LA GUITARRE

On ne s'assied pas sur un siège d'une hauteur normale et on ne se tient pas sur un tabouret de 15 centimètres de haut. Le joueur doit tenir la guitare sur la cuisse gauche, le dos qui doit être à l'aise, et faire place à la main droite. Les dames peuvent appuyer le bras gauche sur la cuisse droite aussi, mais le genou droit doit être rapproché de la jambe gauche. On ne s'assied pas pour servir d'appui à la guitare.

DE HOUWZITTING VAN DE GITAAR

Men moet niet op een stoel van normale hoogte zitten en de linker voet rusten op een bankje, ongeveer 15 cm hoog. De gitaar wordt tegen de linkerzijde geleund terwijl de rechter zich op zijn zet om plaats te maken voor het onderste deel van het instrument. De dames mogen de gitaar ook op de linkerzijde laten rusten, maar de rechterknie moet — in plaats van opzij te staan — naast het linkerbeen komen en voldoende dalen om tot steun te dienen voor het onderste gedeelte van het instrument.

HALTUNG DER GITARRE

Man setze sich auf einen Stuhl normaler Höhe und stelle den linken Fuss auf ein etwa 15 cm hohes Bänkchen. Das Instrument wird mit seinem oberen Teil auf den linken Schenkel gestützt, während der untere Teil gegen den leicht gespreizten rechten Schenkel anliegt. Die Damen stützen das Instrument auch auf den linken Schenkel rücken jedoch das rechte Knie an das linke Bein, aber niedrig genug um dem unteren Teil des Instruments als Stütze zu dienen.

The easiest way to tune the strings is as follows: The A of the tuning fork (440) is tuned with the 5th case of the first string. The first open string (E) is tuned with the 5th case of the second string. The second open string (B) is tuned with the fourth case of the third string. The third open string (G) is tuned with the fifth case of the fourth string. The fourth open string (D) is tuned with the fifth case of the fifth string and finally the fifth open string (A) is tuned with the fifth case of the sixth string.

A maneira mais simples de afinar a viola é a seguinte : o Lá da diapasão (440) deve-se obter na quinta divisão da corda prima. Pondo o dedo na quinta divisão da segunda corda deve-se obter o Mi em harmonia com a corda prima em que não se mexe com o dedo da mão esquerda. A terceira corda deve dar, quando se põe o dedo na quarta divisão, o mesmo Si que a segunda corda em que não se mexe com o dedo da mão esquerda. Pondo o dedo na quarta corda, na quinta divisão : um Sol idêntico ao da terceira corda em que não se faz força com o dedo da mão esquerda. A quinta divisão da quinta corda deve dar o Ré da quarta corda em que não se mexe com o dedo da mão esquerda, e por fim, a quinta divisão da sexta corda dará o Lá da quinta corda em que não se mexe com o dedo da mão esquerda.

La manera más simple de afinar la guitarra es la siguiente : el LA del diapasón (440) debe obtenerse en el quinto traste de la primera. Apoyando un dedo en el quinto traste de la segunda cuerda debe producir el MI unísono de la primera al aire. La tercera cuerda debe dar, apoyando en el cuarto traste, el mismo SI que la segunda al aire. Apoyando la cuarta cuerda en el quinto traste, un SOL idéntico al de la tercera al aire. El quinto traste de la quinta cuerda será el mismo RE que la cuarta al aire. Finalmente, el quinto traste de la sexta dará el LA de la quinta al aire.

POSITION OF THE GUITAR

The player will sit on a chair of normal height and put his left foot on a foot-stool approximately 15 cm high. The top part of the guitar will be held on the left leg whereas the bottom part will rest on the right leg, which will be slightly apart. Ladies will hold the guitar on the left leg but the right knee will be sufficiently lowered to support the bottom part of the instrument.

POSIÇÃO DA VIOLA

É preciso sentar-se num assento que tenha uma altura normal e pôr o pé esquerdo num banco dumta altura de cerca de 15 centímetros. A viola ficará assente na coxa esquerda, enquanto a direita afasta-se para dar lugar à parte inferior do instrumento. As senhoras podem também descansar a viola na coxa esquerda, mas o joelho direito, em vez de ficar afastado, deve aproximar-se da perna esquerda e baixar-se suficientemente para servir de encosto à parte inferior do instrumento.

POSICION DE LA GITARRA

El guitarrista ha de sentarse en una silla de altura ordinaria apoyando el pie izquierdo sobre un taburete de unos 15 centímetros de alto. La guitarra descansará sobre el muslo izquierdo, mientras que el derecho se separa para dejar sitio a la parte inferior de la caja de resonancia. Las señoras pueden apoyar la guitarra sobre el muslo izquierdo también, pero, la rodilla derecha, en lugar de separarse, deberá acercarse de la pierna izquierda y bajarse lo suficiente para servir de apoyo a la parte inferior de la caja de la guitarra.

L'avant-bras droit sera appuyé sur le bord de la caisse de la guitare de telle façon que la main droite s'incline vers la rosace, perpendiculairement aux cordes. Il faut maintenir le buste assez droit et éviter toute contraction des épaules pendant le jeu. Le but d'une position correcte sera de concentrer l'effort et la sensibilité au bout des doigts. Tous les efforts superflus sont préjudiciables à l'aisance du jeu.

POSITION DE LA MAIN DROITE

Pour obtenir le maximum de pureté ainsi que la plus grande puissance du son, les doigts de la main droite doivent se maintenir perpendiculairement au-dessus des cordes. La place normale pour attaquer les cordes se trouve à hauteur de la partie inférieure de la rosace. Pour certains effets on pince les cordes près du chevalet, ce qui produit un son métallique, ou bien au-dessus de la rosace, pour obtenir un son plus velouté.

Le pouce étant beaucoup plus indépendant que les autres doigts devra se maintenir à l'écart et attaquer à l'extérieur; on évitera absolument qu'il se place en-dessous de l'index ou du médium.

Il y a deux façons de pincer ou attaquer les cordes. Avec appui, c'est-à-dire, en donnant une impulsion à l'index, médium ou annulaire qui attaque la corde en glissant légèrement sur celle-ci et s'appuyant ensuite sur la corde voisine (qui ne doit pas vibrer). Sans appui procédé qui consiste à donner la même impulsion mais, cette fois-ci, sans toucher la corde voisine. Cette dernière manière est employée généralement pour les arpegges, accords et, en certains cas, pour obtenir une sonorité plus légère dans le phrasé. Le pouce aussi peut attaquer les cordes en s'appuyant légèrement sur la corde voisine — la précédente, cette fois-ci — ou bien, sans toucher nullement celle-ci. Dans certains cas, un doigt — ou plusieurs — devront glisser sur les cordes. En général les passages où il faut employer ce procédé sont indiqués à l'aide d'un trait vertical ondulé placé à gauche des notes qu'il est nécessaire d'attaquer de cette façon. Cet effet est appelé rasgueado.

Les doigts de la main droite sont indiqués, dans la notation pour guitare, par leur lettre initiale : p = pouce, i = index, m = médium, a = annulaire.

Il est à conseiller de ne pas faire usage d'un même doigt dans des notes consécutives, exception faite pour le pouce. Le doigt d'un morceau a pour but l'économie des mouvements des doigts pour faciliter l'exécution musicale; il devra donc être observé scrupuleusement et ne sera jamais abandonné à l'improvisation.

De voorarm leunt tegen de boord van de gitaar-kas, zodanig dat de rechterhand zich naar de klankopening richt en een rechte hoek vormt met de snaren. Het bovenlijf moet recht blijven en alle schouder-samenrekkingen moeten vermeden worden gedurende het spel. Het doel van een heurige houding zal zijn de inspanning en de gevoeligheid in de vinger toppen te concentreren. Alle overbodige inspanningen zijn nadelig voor de ongedwongenheid van het spel.

HOUDING VAN DE RECHTERHAND

Om een maximum van zuiverheid te behouden alsmede het grootste klankvermogen, moeten de vingers van de rechterhand zich loodrecht op de snaren plaatsen. De normale plaats om te slaan aan te slaan bevindt zich op de hoogte van het onderste deel van de rozet. Om zekere effecten te behouden toekelt men op de snaren tegen de kam, wat een metalische klank doet ontstaan, ofwel boven de klankopening om een zachtere toon te verkrijgen. Daar de duim veel onafhankelijker is dan de andere vingers zal hij zich opzij moeten houden en langs buiten aanslaan; men moet absoluut vermijden dat hij zich onder de wijs- of middelvinger bevindt.

Er zijn twee manieren om de snaren te betokkelen of aan te slaan. Met steun door een stootje te geven met de wijsvinger, middel- of ringvinger die op de snaren aanslaat, door licht op haar te glijden en vervolgens de naaste snaar te drukken (die niet moet trillen). De eerste wijze is meestal gebruikt voor akkoorden, en gebroken akkoorden in sommige gevallen om een lichtere zinvorming te behouden. Ook de duim kan de snaren aanslaan door licht te drukken op de nabijgelegen snaren de vorige dwaal, ofwel zonder steun van de andere vingers. In zekere gevallen, zullen een of twee vingers op de snaren moeten glijden. In 't algemeen moeten de vingers waar deze werkwijze moet aangewend worden, aangegrepen bij middel van een vinger, gelykendende van de vingers moeten geplaatst. Bij deze werkwijze worden de vingers niet gebogen.

De vingers van de rechterhand worden in de notatie aangeduid voor de linkerhand door de volgende letters: p (pouce) = index, m (médium) = médium, a (annulaire) = annulaire.

Het is aan te raden nooit dezelfde vinger te gebruiken voor opeenvolgende noten te gebruiken, behalve voor de duim. De vingers van een stuk muziek moeten worden aangewend om de vingers van een stuk muziek te vergelijken. Het is te wijzen dat de vingers van een stuk muziek niet mogen worden gebruikt voor de vingers van een stuk muziek.

Der rechte Vorderarm liegt auf dem Rand des Instruments derart, dass die rechte Hand zum Schalloch geneigt ist, senkrecht zu den Saiten. Der Oberkörper wird gerade gehalten, man vermeide jedoch eine krampfhaftige Zusammenziehung der Schultern. Diese korrekte Haltung bezweckt die Aufmerksamkeit konzentriert auf das "Fingerspitzengefühl" zu richten. Alle weiteren Anstrengungen schaden einer leichten und geläufigen Spielweise.

HALTUNG DER RECHTEN HAND

Zur Erlangung eines absolut reinen und kräftigen Tones müssen die Finger der rechten Hand senkrecht auf den Saiten gehalten werden. Der übliche Anschlagort befindet sich auf dem unteren Rand der Rosette. Um gewisse Effekte zu erhalten schlägt man die Saiten entweder an der Kamme, was einen metallischen Klang erzeugt, oder oberhalb der Klangöffnung, um einen schärferen Ton zu erzielen.

Da der Daumen viel unabhängiger ist als die anderen Finger, wird er sich nach außen hin an der Seite der Saiten ansetzen; man muss unbedingt vermeiden, dass er sich unter den Ring- oder Mittelfinger befindet.

Es gibt zwei Arten die Saiten zu greifen oder anzuschlagen. Durch einen Stoß mit dem Ring-, Mittel- oder Ringfinger, der auf die Saiten gleitet und dann die nächste Saite drückt (die nicht schwingen darf). Die erste Art wird meistens für Akkorde und gebrochene Akkorde in manchen Fällen verwendet, um einen leichteren Klang zu erzielen. Auch der Daumen kann die Saiten anschlagen, indem er leicht auf die vorhergehende Saite stützt, oder er gleitet über die Saiten. In gewissen Fällen sollen einer oder mehrere Finger über die Saiten gleiten. Diese Spielweise wird rasgueado genannt, wird im allgemeinen gekennzeichnet durch eine wellenförmige Linie links der betreffenden Noten.

Die Finger der rechten Hand sind wie folgt bezeichnet : p = Daumen; i = Zeigefinger; m = Mittelfinger; a = Ringfinger.

Es wird empfohlen aufeinanderfolgende Noten nicht mit demselben Finger zu spielen, ausgenommen mit dem Daumen. Der Fingersatz bezweckt einen richtigen und rationalen Gebrauch der Finger um die Ausführung eines Stückes zu erleichtern; er sollte also gewissenhaft befolgt werden und niemals dem Zufall überlassen sein.

The right forearm will rest on the edge of the guitar case such a way that the right hand will be bent inwards towards the sound hole, perpendicularly to the strings. The upper body must be kept upright and avoid any contraction of the shoulders during the playing. The object of a correct position is to concentrate the effort and the sensibility in the fingers. Any superfluous effort would spoil easy performance.

POSITION OF THE RIGHT HAND

In order to obtain the maximum of purity and the greatest intensity of the sound, the fingers of the right hand should be maintained perpendicularly above the strings. The normal place for striking the strings is at the lower part of the sound hole. For certain effects one pinches the strings near the bridge and smooths them, which produces a metallic sound, or above the sound hole, to obtain a softer sound. As the thumb is much more independent than the other fingers, it should be kept apart and touch the strings from the outside towards the hand. It should never be held under the forefinger or the middle finger.

There are two ways of pinching the strings. With support, that is, by giving an impulse to the index, middle or ring finger which glides lightly over it, then rests on the next string, which must not vibrate; without support, i.e. without touching the next string. This special effect, called rasgueado, is indicated by a wavy vertical line written in front of the chord.

The fingering of the right hand is indicated as follows: p = thumb, i = forefinger, m = middle finger, a = ring finger.

It is not advisable to play successive notes with the same finger, except with the thumb. A correct fingering permits an efficient and easy performance; it should always be followed carefully and never be left to improvisation.

O antebraço direito ficará assente na borda superior da caixa de modo que a mão direita se incline para dentro, perpendicularmente às cordas. É necessário manter o busto bastante direito e durante a execução, evite-se toda contração dos ombros. A finalidade de uma posição correcta será de concentrar a estorço e a sensibilidade na ponta dos dedos. Todos os esforços superfluos são prejudiciais ao desempenho no modo de tocar (Fig. 1).

POSICION DA MAO DIREITA

Para obter uma gran pureza assim como a maior potencia dos dedos da mão direita devem ficar numa posição perpendicular em cima das cordas. O sitio normal para pulsar as cordas encontra-se á mesma altura que a parte inferior da rosca. Para conseguir certos efeitos, dedilha-se as cordas perto do cavalete, o que produz um som metálico, ou encima em cima da rosca, para obter um som mais suave.

O polegar sendo muito mais independente que os outros dedos terá que ficar de parte e bater na parte exterior; evitar-se-á rigorosamente que se encontre de baixo do dedo do índice ou do médio.

Há duas maneiras de dedilhar ou atacar as cordas. Fazendo força, isto é, dando uma impulsão ao indicador, médio ou anular que dedilha a corda deslizando ligeiramente nesta e em seguida fazendo força na corda vizinha (que não deve vibrar). Sem fazer força, processo que consiste em dar a mesma impulsão mas, desta vez, sem mexer na corda vizinha. Este segundo processo usa-se em geral para os arpegios, acordes, e em certos casos, para obter uma sonoridade mais leve no fraseado.

O polegar também pode atacar as cordas descansando levemente na corda vizinha — a precedente, desta vez — ou então, sem mexer nesta, de maneira nenhuma. Em certos casos, um dedo ou mais terão que deslizar nas cordas. Em geral, as passagens onde se deve aplicar este processo são indicadas por meio dum traço vertical ondulado colocado á esquerda das notas que é preciso atacar desta maneira. Este efeito é chamado rasgueado.

Os dedos da mão direita estão indicados na notação para viola, pelas suas letras iniciais: p = polegar, i = indicador, m = médio, a = anular.

É de aconselhar a que não se faça uso de um mesmo dedo nas notas consecutivas, excepto para o polegar. A dedilhação de um trecho tem por fim poupar os movimentos dos dedos, o que facilitará a execução musical; por conseguinte terá que ser observada escrupulosamente e nunca será desprezada quanto se fizer uma improvisação (Fig. 2 e Fig. 3).

El antebrazo derecho se apoyará sobre el borde superior de la caja de modo que la mano derecha se incline hacia la boca, perpendicularmente a las cuerdas. Es necesario mantener el busto bastante derecho y durante la ejecución, evite-se toda contração de los hombros. La finalidad de una posición correcta será de concentrar el estorço y la sensibilidad en los dedos. Los esfuerzos superfluos son nocivos a una buena ejecución.

POSICION DE LA MANO DERECHA

Para conseguir una gran pureza así como la máxima potencia de sonido, los dedos de la mano derecha deben mantenerse perpendicularmente a las cuerdas. El lugar normal para pulsar las cuerdas se halla a la altura de la parte inferior de la boca. Para ciertos efectos se atacan las cuerdas cerca del puente, lo cual produce un sonido metálico, o encima de la rosca, para obtener un sonido aterciopelado.

El pulgar, mucho más independiente que los otros dedos, ha de mantenerse aparte, pulsando alejado de los demás dedos. Evite-se cuidadosamente que este dedo se coloque debajo del índice y el medio.

Hay dos maneras de pulsar: apoyando, es decir, dando un impulso al dedo que toca la cuerda, deslizando ligeramente sobre ésta y apoyándose después sobre la cuerda vecina (que no debe vibrar); sin apoyar, procedimiento que consiste en dar el mismo impulso, pero, en este caso, sin tocar la cuerda vecina. Esta segunda manera se usa generalmente en los arpegios, acordes y, en algunos casos, para obtener una sonoridad más ligera en la frase musical. El pulgar puede también pulsar las cuerdas apoyándose ligeramente en la cuerda vecina — que, en este caso, es la más aguda — o bien, sin tocar esta cuerda vecina. En ciertos casos, un dedo o varios a la vez, deben deslizar sobre un grupo de cuerdas. Generalmente los pasajes en que tenga que emplearse este procedimiento están indicados por una línea vertical ondulada que se coloca a la izquierda de las notas que deben atacarse de esta manera. Este efecto se llama rasgueado.

En la notación de guitarra los dedos de la mano derecha están indicados por sus letras iniciales: p = pulgar; i = índice; m = medio; a = anular.

Aconsejamos no usar el mismo dedo en las notas consecutivas, excepto el pulgar. La digitación de una posición musical tiene como finalidad la economía en los movimientos de los dedos para facilitar su ejecución. Por lo tanto, deberá observarse escrupulosamente y no abandonarse nunca a la improvisación.

POSITION DE LA MAIN GAUCHE

HOUDING VAN DE LINKERHAND

HALTUNG DER LINKEN HAND

Le seul contact continu de la main gauche avec le manche de la guitare sera le pouce qui se place vers le milieu de l'envers du manche, les autres doigts venant se poser sur les cordes. Le bout des doigts devra exercer une pression perpendiculaire sur les cordes et conserver une direction parallèle aux barrettes qui séparent les différentes touches. La pression sur les cordes doit toujours durer autant que la note voulue. Les doigts doivent se maintenir près des cordes afin d'éviter des déplacements inutiles pour atteindre celles-ci. Pour obtenir un meilleur son les doigts s'appuieront sur les cordes près de la barrette inférieure. Le pouce accompagnera la main gauche dans tous ses déplacements. Il faut employer l'effort strictement nécessaire pour produire des sons clairs et puissants en évitant les efforts supplémentaires comme la contraction du poignet, du bras, voire de l'épaule gauche.

Het enige voortdurende contact van de linkerhand met de hals van de gitaar is de duim die zich in het midden van het achterdeel van de hals bevindt; de andere vingers zullen zich op de snaren plaatsen. De vingertoppen zullen een loodrechte druk uitoefenen op de snaren en evenwijdig blijven met de staafjes die de verschillende afdelingen van elkaar afzonderen.

De drukking op de snaren moet steeds zolang duren als de waarde van de gewenste noot het aanduidt. De vingers moeten dicht bij de snaren blijven ten einde onnodige verplaatsingen te vermijden. Om een betere klank te bekomen dienen de vingers de snaren dicht bij de staafjes te drukken. De duim begeleidt de linkerhand in al haar bewegingen. Men moet de strikt nodige kracht in de vingers toepassen om klare en krachtige tonen voort te brengen en alle overbodige inspanningen als de contractie van de pols, de arm, of zelfs de linkerschouder te vermijden. De vingerlenigheid is een onmisbare voorwaarde om het besit te komen van de technische meesterstukken van dit instrument.

Die linke Hand bleibt nur durch den Daumen dauernder Berührung mit dem Hals der Gitarre in der Mitte seiner Rückseite; die anderen Finger berühren sich auf die Saiten. Die Fingerspitzen müssen senkrecht auf die Saiten senkrecht drücken und sich parallel zur Trennung der Rippen halten. Der Daumen begleitet die linke Hand in allen ihren Bewegungen. Man soll nicht mehr Kraft anwenden als das unbedingt um einen klaren und kräftigen Klang notwendig ist; jede Versteifung der Hand, des Arms oder selbst der linken Schulter ist zu vermeiden. Die Fingerfertigkeit ist die unerlässliche Voraussetzung für die technischen Beherrschung des Instrumentes.

La souplesse est une condition indispensable pour arriver à la possession d'une maîtrise technique de l'instrument.

De wijs-, middel-, ring- en kleinvinger worden respectievelijk aangeduid door de cijfers: 1, 2, 3 en 4.

Die linke Hand bleibt nur durch den Daumen dauernder Berührung mit dem Hals der Gitarre in der Mitte seiner Rückseite; die anderen Finger berühren sich auf die Saiten. Die Fingerspitzen müssen senkrecht auf die Saiten senkrecht drücken und sich parallel zur Trennung der Rippen halten. Der Daumen begleitet die linke Hand in allen ihren Bewegungen. Man soll nicht mehr Kraft anwenden als das unbedingt um einen klaren und kräftigen Klang notwendig ist; jede Versteifung der Hand, des Arms oder selbst der linken Schulter ist zu vermeiden. Die Fingerfertigkeit ist die unerlässliche Voraussetzung für die technischen Beherrschung des Instrumentes.

L'index, le médius, l'annulaire et l'auriculaire s'indiquent respectivement par les chiffres: 1, 2, 3 et 4.

Die linke Hand bleibt nur durch den Daumen dauernder Berührung mit dem Hals der Gitarre in der Mitte seiner Rückseite; die anderen Finger berühren sich auf die Saiten. Die Fingerspitzen müssen senkrecht auf die Saiten senkrecht drücken und sich parallel zur Trennung der Rippen halten. Der Daumen begleitet die linke Hand in allen ihren Bewegungen. Man soll nicht mehr Kraft anwenden als das unbedingt um einen klaren und kräftigen Klang notwendig ist; jede Versteifung der Hand, des Arms oder selbst der linken Schulter ist zu vermeiden. Die Fingerfertigkeit ist die unerlässliche Voraussetzung für die technischen Beherrschung des Instrumentes.

Alors que les ongles de la main gauche doivent être ras, il est difficile de déterminer la longueur de ceux de la main droite: cette longueur dépend de la conformation des doigts. Une chose est certaine: il ne faut pas laisser trop longs les ongles car, une longueur excessive peut compromettre la sécurité de l'exécution. Que l'ongle soit arrondi d'après la forme du bout du doigt. Qu'il excède d'un peu le bout du doigt. Dans ces conditions l'attaque doit se réaliser en glissant le bout du doigt afin que l'ongle saisisse la corde qu'il lâchera ensuite par une impulsion quasi parallèle à la table d'harmonie et en s'appuyant légèrement sur la corde suivante. Comme nous l'avons expliqué déjà, on emploie aussi l'attaque sans appui, qui commence de la même façon mais dans laquelle le doigt dirige son impulsion vers la paume afin de ne pas toucher la corde voisine.

Terwijl de nagels van de linkerhand kort gehouden moeten worden, is het moeilijk de lengte van die van de rechterhand te bepalen: deze lengte hangt af van de vorm van de vingers. Het is zeker: men moet de nagels niet te lang laten groeien want een overtreven kan de veiligheid van de uitvoering van het instrument bedaren.

Die linke Hand bleibt nur durch den Daumen dauernder Berührung mit dem Hals der Gitarre in der Mitte seiner Rückseite; die anderen Finger berühren sich auf die Saiten. Die Fingerspitzen müssen senkrecht auf die Saiten senkrecht drücken und sich parallel zur Trennung der Rippen halten. Der Daumen begleitet die linke Hand in allen ihren Bewegungen. Man soll nicht mehr Kraft anwenden als das unbedingt um einen klaren und kräftigen Klang notwendig ist; jede Versteifung der Hand, des Arms oder selbst der linken Schulter ist zu vermeiden. Die Fingerfertigkeit ist die unerlässliche Voraussetzung für die technischen Beherrschung des Instrumentes.

De nagel moet kort gehouden worden, het is moeilijk de lengte van de rechterhand te bepalen: deze lengte hangt af van de vorm van de vingers. Het is zeker: men moet de nagels niet te lang laten groeien want een overtreven kan de veiligheid van de uitvoering van het instrument bedaren.

Die linke Hand bleibt nur durch den Daumen dauernder Berührung mit dem Hals der Gitarre in der Mitte seiner Rückseite; die anderen Finger berühren sich auf die Saiten. Die Fingerspitzen müssen senkrecht auf die Saiten senkrecht drücken und sich parallel zur Trennung der Rippen halten. Der Daumen begleitet die linke Hand in allen ihren Bewegungen. Man soll nicht mehr Kraft anwenden als das unbedingt um einen klaren und kräftigen Klang notwendig ist; jede Versteifung der Hand, des Arms oder selbst der linken Schulter ist zu vermeiden. Die Fingerfertigkeit ist die unerlässliche Voraussetzung für die technischen Beherrschung des Instrumentes.

Die linke Hand bleibt nur durch den Daumen dauernder Berührung mit dem Hals der Gitarre in der Mitte seiner Rückseite; die anderen Finger berühren sich auf die Saiten. Die Fingerspitzen müssen senkrecht auf die Saiten senkrecht drücken und sich parallel zur Trennung der Rippen halten. Der Daumen begleitet die linke Hand in allen ihren Bewegungen. Man soll nicht mehr Kraft anwenden als das unbedingt um einen klaren und kräftigen Klang notwendig ist; jede Versteifung der Hand, des Arms oder selbst der linken Schulter ist zu vermeiden. Die Fingerfertigkeit ist die unerlässliche Voraussetzung für die technischen Beherrschung des Instrumentes.

POSITION OF THE RIGHT HAND

POSICIÓN DA MÃO DESTREDA

POSICION DE LA MANO IZQUIERDA

The only permanent contact of the right hand with the neck of the guitar is the thumb which should approximately half way at the back of the neck, the other fingers being ready to touch the strings. The fingers must touch the strings perpendicularly and the pressure of the fingers on the strings must be as long as the note desired and as strong as the value should allow. The thumb should be near the middle of the neck, unnecessary pressure on the strings should be avoided. The pressure of the strings on the frets should be such that the hand bends backwards keeping the back of the neck straight. It is important to make the instrument produce clear and powerful sounds and to avoid superfluous gestures such as the contraction of the arm of even the left hand. Flexibility is essential to acquire technical command of the instrument.

O único contacto contínuo da mão esquerda com o braço da guitarra será o polegar que se coloca para o centro do braço, sendo prontos os outros dedos para tocar as cordas. Os dedos deverão tocar as cordas perpendicularmente nas cordas e conservar uma direção perpendicular às barretas que separam as diferentes teclas. A pressão nas cordas deve durar o mesmo tempo que a nota desejada e ser tão forte quanto o valor da nota exigir. O polegar deve ficar perto do meio do braço para evitar deslocamentos inúteis para atingi-las. Deve haver um som melhor os dedos carregarem nas cordas perto da barreta inferior. O polegar acompanhará a mão esquerda em todas as suas deslocações. É preciso empregar apenas o esforço estritamente necessário para produzir sons nítidos e poderosos, deixando de parte os esforços suplementares tais como a contração do pulso, do braço, até mesmo do ombro esquerdo. A flexibilidade é uma condição indispensável para chegar a possuir um domínio técnico do instrumento.

El único contacto continuo de la mano izquierda con el mango de la guitarra será con el pulgar, que se coloca hacia la mitad del revés del mango, mientras que los otros dedos se apoyan sobre las cuerdas. La yema de los dedos deberá ejercer una presión regular y perpendicular sobre las cuerdas. La presión del dedo sobre la cuerda debe durar tanto como el valor de la nota que se ejecuta. Manténganse los dedos cerca de la cuerdas a fin de evitar los desplazamientos inútiles para alcanzarlas. Para obtener un buen sonido los dedos deben apoyarse sobre las cuerdas muy cerca de la varilla inferior de los trastes. El pulgar acompañará la mano izquierda en todos sus desplazamientos. Es menester emplear el esfuerzo estrictamente necesario para producir sonidos claros y fuertes, evitando los esfuerzos suplementarios como la contracción de la muñeca, del antebrazo e, incluso, del hombro izquierdo. La flexibilidad en los movimientos es indispensable para obtener el dominio técnico del instrumento.

The forefinger, middle finger and little finger are indicated respectively by the following figures: 1, 2, 3 and 4.

O indicador, o médio, o anular, o anular e o anular indicam-se respectivamente pelos números: 1, 2, 3 e 4.

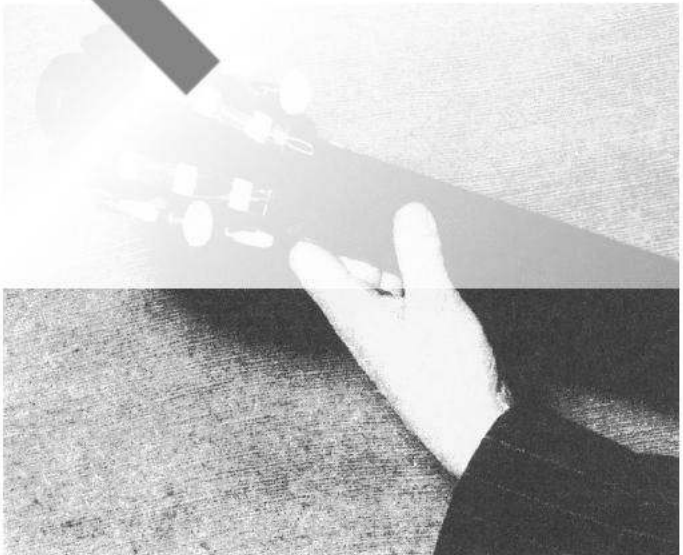
Die linke Hand bleibt nur durch den Daumen dauernder Berührung mit dem Hals der Gitarre in der Mitte seiner Rückseite; die anderen Finger berühren sich auf die Saiten. Die Fingerspitzen müssen senkrecht auf die Saiten senkrecht drücken und sich parallel zur Trennung der Rippen halten. Der Daumen begleitet die linke Hand in allen ihren Bewegungen. Man soll nicht mehr Kraft anwenden als das unbedingt um einen klaren und kräftigen Klang notwendig ist; jede Versteifung der Hand, des Arms oder selbst der linken Schulter ist zu vermeiden. Die Fingerfertigkeit ist die unerlässliche Voraussetzung für die technischen Beherrschung des Instrumentes.

Whereas the nails of the left hand should be cut very short, it is difficult to determine the length of those of the right hand: this depends mainly on the shape of the fingers. In any case, they must not be kept too long as this would spoil the accuracy of the performance. The nails should be cut round according to the shape of the fingers but should somewhat exceed the fingers. The strings should be touched with the nail which will then release it by an impulse fairly parallel to the soundboard and touch the next string. As explained above, the string can also be pinched without support in which case the finger will avoid touching the next string.

Enquanto as unhas da mão esquerda devem ser cortadas rasas, é difícil determinar o comprimento das da mão direita: este comprimento depende da conformação dos dedos. O que é certo é que não se pode deixar crescer demais as unhas, pois um comprimento exagerado pode comprometer o êxito da execução. A unha terá que ser arredondada conforme o feição da extremidade do dedo. Que ultrapasse um pouco a ponta dos dedos. Nestas condições o ataque deve realizar-se encorreado com a ponta do dedo a fim que a unha apoie a corda que logo a seguir largará por uma impulsão quase paralela à mesa de harmonia e fazendo força ao de leve na corda seguinte. Como já o explicámos, aplica-se o ataque sem apoio, que começa da mesma maneira mas no qual o dedo dirige a sua impulsão para a palma da mão para não mexer na corda vizinha.

El indice, medio, anular y meñique se indican, respectivamente, con los números: 1, 2, 3 y 4.

Si las uñas de la mano izquierda deben ser muy cortas, es difícil determinar la largura de las de la mano derecha; ésta depende de la conformación de los dedos. Lo cierto es que no conviene que sean demasiado largas, porque una largura excesiva puede comprometer la seguridad de la ejecución. Que la uña sea redonda según la forma de la yema del dedo. En estas condiciones la pulsación debe realizarse deslizando la pulpa del dedo a fin de que la uña alcance la cuerda, que soltará después, gracias a un impulso casi paralelo a la tapa armónica de la guitarra y apoyándose ligeramente sobre la cuerda siguiente. Como hemos explicado antes, se usa también la pulsación sin apoyo, que empieza de la misma manera pero en la que el dedo dirige su impulso hacia la palma, para no tocar la cuerda vecina.

PREVIEW
Low Resolution

Pincement des cordes à vide avec l'index et le médium de la main droite. Frappez la corde en appuyant le doigt sur la corde suivante. Jouez lentement mais il importe de donner à chaque note la même durée ainsi que la même intensité. Employez successivement chacun des doigts indiqués.

Pinching of the open strings with the forefinger and middle finger of the right hand. Strike the string and let the finger rest on the next string. Play slowly as each note should have the same value and the same intensity. Use each fingering in succession.

Bespeelen van de losse snaren met de wijs- en de middelvinger van de rechterhand.

Betokkel de snaar door de vinger daarna te laten glijden op de volgende snaar. Speel langzaam, maar let er op aan elke noot dezelfde duur alsmede dezelfde sterkte te geven. Gebruik achtereenvolgens elke der aangeduide vingers.

Dedilhação das cordas com o indicador e o médio da mão direita. Atacar a corda pondo o dedo sobre a corda seguinte. Tocar lentamente, é conveniente dar a cada nota a mesma duração assim como a mesma intensidade. Servir-se sucessivamente de cada um dos dedos mencionados.

Vom Anschlag der leeren Saiten mit Zeige- und Mittelfinger der rechten Hand; Schläge die Saite an und lasse den Finger ruben auf der folgenden Saite. Uebe langsam und spiele jede Note gleich lang und gleich stark. Gebräuche nacheinander jeden der angedeuteten Fingersätze.

Palmeación de las cuerdas al aire con el índice y el medio de la mano derecha. Que se la cuerda con el dedo de la mano derecha y que se la cuerda siguiente. Este y otros ejercicios de la misma duración e intensidad se van haciendo sucesivamente de cada uno de los dedos mencionados.

Emploi des quatre doigts de la main gauche. Répétez le même exercice sur les six cordes.

Use of the 4 fingers of the left hand. Repeat the same exercise on the six strings.

Gebruik van de vier vingers der linkerhand. Herhaal dezelfde oefening op de zes snaren.

Use of the four fingers of the left hand. Repeat the same exercise on the six strings.

Emploi des quatre doigts de la main gauche. Répétez le même exercice sur les six cordes.

Use of the four fingers of the left hand. Repeat the same exercise on the six strings.

Développement de l'exercice précédent sur les 12 cases. Répétez le même exercice sur une des six cordes.

Development of the exercise on the 12 cases. Repeat the same exercise on one of the six strings.

Erweiterung der vorhergehenden Übung auf die zwölf Bünde. Diese Übung auf jeder der sechs Saiten wiederholen.

Development of the exercise on the 12 cases. Repeat the same exercise on one of the six strings.

Erweiterung der vorhergehenden Übung auf die zwölf Bünde. Diese Übung auf jeder der sechs Saiten wiederholen.

Desarrollo del ejercicio precedente sobre 12 trastes. Repítase este ejercicio en cada una de las seis cuerdas.

Les gammes seront exécutées avec appui.

De toonladders zullen uitgevoerd worden met steun.

Die Tonleitern soll man ausführen mit Stütze.

The scales should be played with support.

As escalas executar-se-ão apoiando.

Las escalas deben ejecutarse apoyando.

m	i	m	i	_____
i	m	i	m	_____
m	a	m	a	_____
a	m	a	m	_____

4

AU CLAIR DE LA LUNE

(Traditionnal)

Modéré

5

LE BON TABAC

(Traditionnal)

Bien rythmé

6

SUR LE PONT D'AVIGNON

(Traditionnal)

Allegretto

7

Moins vite